

דף סד.

עין משפט א.

אה"ע סימן קנר פ"ה י

יט. נשא אשה ושהה עמה י' שנים ולא ילדה, יוציא ויתן כתובה, או ישא אחרת הראויה לילד, ואם לא רצה כופין אותו. וי"א דאם כבר הוליד מאחרת אפי' לא קיים עדיין פו"ר אין כופין להוציא, דבזמן הזה אין נוהגין לכופף כלל.

עין משפט ב.ג.

אה"ע סימן קנר פ"ה יא.יב

יא כ. היתה האשה חולה או הוא חולה, או הלך הבעל לסחורה או שהיו חבושים בבית הסוהר, הזמן הזה אינו עולה מן המנין לעשר שנים. ואם יש הכחשה ביניהם, היא נאמנת שלא הפילה י'.

יב כא. הפילה ג' פעמים הוחזקה לנפלים, ויוציא ויתן כתובה, ומ"מ מותרת להינשא לאחר. הוא אומר הפילה פעמיים, והיא אמרת שלושה, נאמנת ויוציא ויתן כתובה.

אה"ע סימן קנר פ"ה יז

מזין כב. שהה עם אשתו י' שנים ולא ילדה, והוציאה מותרת להנשא לאחר, ואם שהתה עם השני י' שנים ולא ילדה, דינה עמו כמו בראשון. ואם גירשה לא תנשא לשלישי כ', ואם נישאת תצא בלא כתובה, אא"כ יש לו אשה אחרת או שקיים כבר מצוות פו"ר. ואם הכיר בה יש לה כתובה, ואם שהתה עם הג' י' שנים ולא ילדה אם לא גבתה כתובתה עדיין מהראשונים אינה גובה, ואם גבתה כבר אינה מחזירה. ואם

כ. דקימ"ל כרבי לענין נישואין דבשני פעמים הוי חזקה, אבל לענין ממון קימ"ל כרשב"ג דלא הוי חזקה עד ג' פעמים. וע"כ יש לה כתובה מהשני, ומה שצריך ג' פעמים בהפילה, משום דהרבה נשים מפילים בתחילת עיבור, כ"כ הב"י.

ל. מברייטא יבמות דף ס"ד ע"ב, וכרבי דבפעמיים הוי חזקה, דספק נפשות הוא ולהקל, רי"ף ורא"ש.

ועיין בפ"ת ס"ק ה' מהנו"ב בסי' קס"ה בתניינא.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלתר שליט"א אב"ד בירושלים מעוירים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

הוציאה השלישי ונישאת לרביעי וילדה, אינה יכולה לגבות כתובתה מהשלישי, דשם עכשיו נתרפאה.

דף סד:

עין משפט ב.

יו"ד סימן רסג סעיף ב

ב. אשה שנימול בנה ראשון ומת מחמת המילה, ונימול גם בנה שני ומת מחמת מילה, לא תמול השלישי ^ל אלא תמתין לו עד שיגדל ויתחזק כחו, וה"ה אם איש אחד מל בנו ראשון ושני ומתו מחמת מילה לא ימול השלישי, בין שהיו לו מאשה זו בין מאשה אחרת.

הגה: ויש חולקין וס"ל דלא שייך באיש רק באשה ^מ, ונראה דספק נפשות להקל.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רסג סעיף ג

ג. ה"ה אם אשה מלה בנה ומת מחמת מילה, וגם אחותה מלה בנה ומת מחמת מילה, גם שאר אחיות שלהן לא ימולו בנם אלא ימתינו עד שיגדלו ויתחזק כוחם ^נ.

עין משפט ד.

אה"ע סימן ב סעיף ז

ז. לא ישא אדם אשה לא ממשפחת מצורעין ולא ממשפחת נכפין, והוא שהוחזק שלשה פעמים שיבואו בניהם לידי כך.

מ. כ"כ בחידושי אגודה פר"א דמילה, וכתב הט"ז בס"ק א' שטעמו מכיון שהדם בא מהאשה.

נ. ותינוקות שיש להם בעיה בקרישת הדם, צריך ליזהר שלא למולם אלא בפיקוח ובעצת רופא מומחה.

ס. כרבי ביבמות ס"ד ע"ב. והמ"מ והנ"י מוספים דאף אם נתארסה לשני ומת שם בגמ'. מובא ברמ"א, ותליא אם מעיין גרים או מזלא גרים.

עין משפט ה.ו.

אח"ע סימן ט סעיף א

א. אשה שנישאת לשני אנשים זה אחר זה ומתו שניהם, לא תנשא לשלישי^ט שכבר הוחזקה קטלנית^ע ואם נישאת לא תצא^פ, ואפי' רק נתקדשה לשלישי רשאי לכונוס. ואם הכיר בה השלישי יש לה כתובה, ובלא הכיר בה אין לה כתובה^ז. ולשני גם בלא הכיר בה יש לה כתובה.
הגה: ב. אשה שנתגרשה ב' פעמים^ק אין לישא אותה ויש חולקים^ר דדוקא

ע. דוקא מתו והיינו מיתת עצמם, אבל לא בנהרג אחד מהם כ"כ הח"מ.

פ. דלא מצאנו שנכפה על זה להוציא.

צ. פי' ומיד שהכיר בה רוצה לגרשה, אבל אם הכיר בה ורוצה לחיות איתה אף דהכיר אחרי הנישואין חייב לכתוב לה כתובה. כ"כ הח"מ.

ק. רש"י פ"י דיבמות והר"ן ר"פ נערה.

ר. תוס' שם.

ש. הרשב"א ממשנה דאין אשה קובעת לה וסת עד שקבעה לה ג"פ, שם בדף ס"ג, ותוס' שם בדף ס"ד בד"ה איתמר.

ווסת זה של ההפלגה הוא היותר שכיח ביותר בג' מרווחים שווים ובד' ראיות. ועל דרך משל הרואה בא' תשרי, ולאחר כ' יום בכ' בתשרי, ולאחר כ' יום בט' בחשון, ולאחר כ' יום בכ"ח בחשון הרי קבעה וסת להפלגות של כ' יום, בד' ראיות. אשה זו צריכה לחשוש מיום זה והלאה כל עשרים יום, עד שיעקר וסתה ג"פ אחרי שנקבע, והיינו צריכה לחשוש ליום י"ז בכסלו, ואם תראה בו תחשוש ליום ו' טבת וכו'.

אם לא תראה ביום י"ז כסלו ותראה ביום אחר, צריכה למנות מיום החדש עשרים יום, למשל אם תראה ביום כ"ב כסלו ולא ביום י"ז בו, צריכה לחשוש ולפרוש ביום י"א טבת ולא בו' טבת כי ההפלגה מיום שראתה בפעם האחרונה ולא מיום שהיתה צריכה לראות בו, כמבואר בשו"ע סעיף י"ד. וצריכה ג"כ לחשוש להפלגת עשרים וחמשה יום עד כ"ב בכסלו, כמבואר בשו"ע בסעיף י"ד. ואשה זו כל עוד לא קבעה וסת ההפלגה לפני כ"ח בחשון, נחשבת כבעל וסת לא קבוע וע"כ צריכה בנתיים לחשוש לג' תאריכים כדרך כל אשה שאין לה וסת קבוע. והם וסת ההפלגה, אחרי כ' בתשרי צריכה לחשוש ליום ט' בחשון, ואח"כ לכ"ח בחשון כוסת שאינו קבוע.

וכן לחשוש לוסת החודש דהיינו אחרי א' בתשרי צריכה לחשוש לא' בחשון ואחרי כ' בתשרי ליום כ' בחשון שהם ימי החודש שראתה בהם.

וגם צריכה לחשוש לעונה בינונית שלושים יום מראייתה האחרונה אם לא ראתה עד ה' יום לראייתה. מספר "דרכי טהרה" למרן הראשון לציון שליט"א. וע"כ ראוי לכל אשה שאין לה וסת קבוע ואפי' יש לה קבוע שתדע את כל ראיותיה בלוח מיוחד כדי שלא

במתו בעליה.

עין משפט זז.

יו"ד סימן קפט סעיף ב

ב. כיצד קובעת וסת ההפלגה **ש** אם תראה ארבעה פעמים ובניהם ג' זמנים שווין, כגון שראתה היום, ולסוף כ' יום פעם שניה, ובסוף כ' יום פעם שלישית, ועוד בסוף כ' יום פעם רביעית, הרי קבעה וסת ההפלגות וע"כ כאן צריכה ד' ראיות וג' הפלגות.

ג. אפי' לפני שקבעה אותו ג' פעמים חוששת לו **ה**, שמיד אחר שראתה פעם אחת לסוף כ' **א** חוששת מכאן ואילך כשיגיע יום כ' השלישי, וכן בראיית הימים שהיא לימים ידועים לחדש ג"כ חוששת לו **ב** אחר הפעם הראשונה, ואסורה לשמש כל אותה עונה. וה"ה לשאר מיני וסתות חוץ מוסת הדילוג **ג** כמו שיתבאר בסעיף י"א, ולא אמרו שצריך לקובעם ג"פ אלא לענין עקירה שכיון שקבעתו אינו נעקר בפחות מג"פ שכל זמן שלא עקרתו ג"פ חוששת לו. ואם לא נקבע ג"פ עוקרתו בפעם אחת.

תתבלבל בספירותיה. ועיין בחכמת אדם כלל קי"ב סעיף מ' ציור לוח זה, ואם אח"כ ראתה פעם שנית צריכה לחוש ג"כ לוסת ההפלגה, כמו בסעיף י"ג ברמ"א. ש"ך ס"ק ד'.

ת. ממשנה שם היתה למודה לראות וכו' ושינתה וכו' זה וזה אסורים.

א. כך פירש הש"ך בס"ק ג' דברי השו"ע. ופשוט שזה וסת ההפלגה.

ב. כלומר כל אשה כשראתה פעם ראשונה צריכה לחוש פעם שניה לאותו יום כגון שראתה בתחילה בכ"א בניסן צריכה לחוש אח"כ ליום כ"א באייר.

ג. והטעם כיון שאין זה שכיח כ"כ לא חוששין בו עד שיקבע ע"ש.

ד. ממשנה יבמות ס"ה ע"ב וכת"ק ובגמ', וכ"כ הרמב"ם פט"ו ה"א.